

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 11 marca 2019 r. — Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)

(Sprawa C-219/19)

(2019/C 206/29)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca/powodowa/wnosząca odwołanie: Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura

Strona pozwana: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)

Pytanie prejudycjalne

Czy postanowienia motywu 14 w związku z art. 19 ust. 1 i art. 80 ust. 2 dyrektywy 2014/24/UE ⁽¹⁾ stoją na przeszkodzie przepisowi takiemu jak art. 46 decreto legislativo (dekretu ustawodawczego) nr 50 z dnia 18 kwietnia 2016 r., w drodze którego Włochy dokonały transpozycji dyrektyw 2014/23/UE ⁽²⁾, 2014/24/UE i 2014/25/UE ⁽³⁾ do prawa krajowego, który to przepis zezwala jedynie wykonawcom utworzonym we wskazanej w nim formie prawnej na udział w postępowaniach o udzielenie zamówienia na „usługi architektoniczne i inżynierskie”, co skutkuje wykluczeniem z udziału we wspomnianych postępowaniach wykonawców świadczących rzeczono usługi, działających w innej formie prawnej?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz.U. 2014, L 94, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 243).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Hannover (Niemcy) w dniu 20 marca 2019 r. — EZ/Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-238/19)

(2019/C 206/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Hannover

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EZ

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 9 ust. 2 lit. e) dyrektywy 2011/95/UE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że „odmowa odbycia służby wojskowej podczas konfliktu” nie musi być przez zainteresowanego dokonana w ramach sformalizowanego postępowania w przedmiocie odmowy, jeżeli prawo kraju pochodzenia nie przewiduje prawa do odmowy odbycia służby wojskowej?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy art. 9 ust. 2 lit. e) dyrektywy 2011/95 poprzez uznanie prawa do „odmowy odbycia służby wojskowej podczas konfliktu” chroni również osoby, które nie stawiają się do dyspozycji administracji wojskowej kraju pochodzenia po upływie okresu odroczenia i które uchylają się od przymusowej rekrutacji, uciekając z kraju?
- 3) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: czy art. 9 ust. 2 lit. e) dyrektywy 2011/95 należy interpretować w ten sposób, że odbycie służby wojskowej przez poborowego, który nie wie, do jakich operacji wojskowych zostanie skierowany w przyszłości, bezpośrednio lub pośrednio „pociągałoby za sobą dokonywanie przestępstw lub czynów stanowiących podstawę wykluczenia określonych w art. 12 ust. 2” już z tego powodu, że siły zbrojne jego kraju pochodzenia wielokrotnie i systematycznie popełniają takie przestępstwa lub czyny, wykorzystując do tego poborowych?
- 4) Czy art. 9 ust. 3 dyrektywy 2011/95 należy interpretować w ten sposób, że także w przypadku aktów prześladowania określonych w art. 9 ust. 2 lit. e) dyrektywy 2011/95 zgodnie z art. 2 lit. d) dyrektywy 2011/95 musi istnieć związek między powodami określonymi w art. 10 dyrektywy 2011/95 a aktami zaklasyfikowanymi jako prześladowanie w art. 9 ust. 1 i 2 dyrektywy 2011/95 lub brakiem ochrony przed takimi aktami?
- 5) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie czwarte: czy związek między prześladowaniem poprzez ściganie na drodze karnej lub wymierzenie kary za odmowę odbycia służby wojskowej a powodem prześladowania istnieje w rozumieniu art. 9 ust. 3 w związku z art. 2 lit. d) dyrektywy 2011/95 już wtedy, gdy z odmową wiąże się ściganie na drodze karnej lub wymierzenie kary?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. 2011, L 337, s. 9).